

OUTO JUTTU

VAROITUS!

Älä näytä tätä kirjaa opettajalle!

Minä olen kirjoittanut tämän kirjan sinulle.

Sen luettuasi vain minä ja sinä tiedämme

mitä koulussa oikeasti tapahtui.

Me tiedämme kuka pissasi roskakoriin, kuka kulutti opettajan sukista kantapäät ja kuka vei rehtorin auton. Pyydän, älä kerro tästä kaikesta tai minä saan jälki-istuntoa. Ja voit sinne joutua sinäkin.

Ai niin, tiesitkö muuten, että teidänkin koulussanne on sellainen paksu matto, jolla voi...

Eikö olekin outo juttu?

TIMO

TOINEN VÄLITUNTI

Menimme voimistelusaliiin.

Kaikki ihmettelivät mattoa, joka oli levitetty

voimistelusalin lattialle.

- Tuolilai-set matot ovat lentäviä mattoja, sanoi Hilma.

- Huijaat, sanoivat kaikki.

- Ehkä huijaankin, Hilma myönsi.

- Minä menen

kertomaan opettajalle, ilmoitti Mikko ja meni.

Hilma a-set-tui matolle ja kaikki muut ryntäsivät perässä.

Matto kohosi ilmaan.

Matto liiteli koulun ovesta ja nousi taivaalle.

- Len-net-tiin juuri ulos koulusta, totesi Jesse.

- Missä on vessa?

Late kyseli huo-les-tu-nee-na.

- Tämä on matto eikä mikään jum-bo-jet, Hilma valisti.

- Entä jos tulee hätä?

- Sitten tehdään hätälasku, Jesse totesi.

- Kuinka tätä ohjataan?

Aino ihmetteli.

- Kal-lis-ta-mal-la, tiesi Hilma.

Hän kallisti mattoa vasemmalle.

Matto kääntyi ja kallistui.

- Kallistuu liikaa! huusi Jesse.

- Kohta ei ole enää varaa, kiljui Aino.

- Minulla on varaa vielä markka, Late ilmoitti ja heitti rahan matolle.

Se oikeni.

- Kuin-ka-han lujaa tällä pääsee? Jesse pohti.

- Ja millä tämä kulkee? Jesse jatkoi.

- Luul-ta-vas-ti sukilla, Hilma oletti.

- Äiti sanoo aina, että matot kuluttavat sukia.

- Meillä ei ole kenenkään sukia, miten meille käy?

Kaikilla oli voi-mis-te-lu-tos-sut.

jatkuu...

- Tuolla on lentokone,
Hilma osoitti.
- Pyydetään siltä apua.
He huis-kut-ti-vat koneelle.
- Auttakaa. Meillä ei ole sukkia,
huusi Hilma.
- Pa-le-lee-ko teitä?
kysyi lentokoneen ohjaaja.
- Ja onko teillä len-to-lu-pa-kir-ja?
- Minä en osaa edes lukea,
Late sanoi.
- Minä voisin kyllä lainata sellaisen
kirjastosta, käykö aapinen?
Hilma ehdotti.

- Entäs ne sukat? Aino huolestui.
- Onko teillä rahaa sukkia varten?
kysyi lentokoneen kuljettaja
ja riisui sukkansa.
- Minulla on markka, Late sanoi
ja näytti ko-lik-ko-aan.
- Selvä, se riittää, sanoi lentäjä
ja ojensi sukkansa.
- Nyt teidän täytyy palata takaisin.
Ei täällä saa lennellä ilman lupaa.

Kello soi juuri, kun he laskeutuivat
koululle. Mikko oli heitä vastassa.

- Missä te olette olleet?

Minä kerron opettajalle. Hän on
kadottanut sukkansa, mutta tulee
heti, kun löytää ne, Mikko sanoi.

Opettaja tuli luokkaan ja ilmoitti:

- Seuraavaksi puhallamme pulloilla
Ukko Noaa. Se on hauskaa,
mutta sitä ennen haluan kiittää
Mikkoa sukkieni löytymisestä.

Ihmettelen vain,

kuka on kuluttanut

Sukkieni kantapäät puhki?

Miettikää sitä ja kadonneita liituja
sillä aikaa, kun minä parsin sukkia.

Älkää tehkö tyhmyyksiä

a-ja-tel-les-san-ne.

Timo Parvela, Outo juttu,

Kustannusosakeyhtiö Tammi

Otavan kirjapaino Oy, Keuruu 2000

